

негодование от порядките при търговията с тоя национален продукт, който е едно доходно перо за страната.

Камарата, като институт, който защитава интересите на производителното земеделско население, не може да остане индиферентна към тоя въпрос от първа важност за лозарското съсловие.

От желание да се разгледа основно същия и изработи становище по него от пленума на Камарата, аз го поставям на разглеждане, за което сж необходими нъкои данни.

Известно е на всички Ви, че по въпроса за износа на десертното грозде сж се обособили две системи двемнения: **свободна търговия** и **монополен износ**. Има привърженици и противници, както на единия, така и на другия режим.

За да бжде улеснен въ работата си пленума, намирамъ за не излишно да изложи въ кратце доводите на двете заинтересовани страни: производители и експортери.

### **Съображенията на лозарите:**

1. Че износа на грозде се отправя въ повече от 90% за Германия.

2. Че контингента за вноса на грозде въ Германия се урежда от Държавата.

3. Че цените сж определени съ държавни договори между двете страни.

4. Държавата осигурява изплащането на сумите от износа, а освен това, се грижи да разпределя вагоните между износителите. Въобще, всичко се върши от Държавата, за износителя остава само да натовари гроздето и да прибере печалбата.

5. Чрез държавния монопол, който ще изключи печалбата на износителя, ще сте повиши цената на гроздето, което ще осигури по-висок доход на производителя.

Фактически, иска се от лозарите да се установи монопол, като при Дирекцията за храноизнос се създаде специална секция за износ на грозде, а досегашните експортери станат агенти на същата, съ комисионно възнаграждение.

### **Възражения на износителя.**

1. Гроздето е продукт, подлежащ на бързо разваляне и Държавата би се обременила съ излишни рискове и финансови тяжести.

При зърнените храни съхранението е по-удобно, понеже не подлежат на развала и фира.

2. Че не всъкога износителят намира въ печалба, а въ